

Діти-війни

УЧЕНИЦІ 4-М КЛАСУ
ОДЕСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ №8
ДІДАР ЗАГРО

▶ За відомою статистикою Велика Вітчизняна війна забрала близько 27 млн. життів громадян Радянського Союзу. З них близько 10 млн.-солдати, інші-люди похилого віку, жінки, діти. Але статистика мовчить про те, скільки дітей загинуло в роки Великої Вітчизняної війни. Таких даних просто немає. Війна покалічила тисячі дитячих доль, відняла світле і радісне дитинство

▶ . Діти війни, як могли, наближали Перемогу в міру своїх, хоч і маленьких, хоч і слабких, сил. Вони хильнули горя повною чашею, можливо, занадто великою для маленької людини, адже початок війни співпав для них з початком життя. Скільки їх було викрадено на чужину. Скільки убито ненародженими.

Сотні тисяч хлопченят і дівчаток в роки Великою Вітчизняною йшли у військкомати, додавали собі рік-два і йшли захищати Батьківщину, багато хто гинув за неї. Діти війни частенько натерпілися від неї не менше, ніж бійці на фронті. Попранное війною дитинство, страждання, голод, смерть рано зробили хлоп'ят дорослими, виховавши в них недитячу силу духу, сміливість, здатність до самопожертвування, до подвигу в ім'я Батьківщини, в ім'я Перемоги. Діти воювали нарівні з дорослими і в діючій армії, і в партизанських загонах. І це були не одиничні випадки. Таких дітей, за даними радянських джерел, під час Великої Вітчизняної війни були десятки тисячі.

▶ Діти збирали рушниці, що залишилися від боїв, патрони, кулемети, гранати, а потім передавали усе це партизанам, звичайно, вони серйозно ризикували. Багато школярів, знову ж таки на свій страх і ризик, вели розвідку, були зв'язними в партизанських загонах. Рятували поранених червоноармійців, допомагали влаштовувати підпільникам втечі наших військовополонених з німецьких концтаборів.

► Підпалювали німецькі склади з продовольством, технікою, обмундируванням, фуражем, висаджували в повітря залізничні вагони і паровози. На "дитячому фронті" воювали як хлопчики, так і дівчатка. Особливо масовим він був у Білорусії .

- ▶ У частинах і підрозділах на фронті разом з бійцями і командирами нерідко воювали підлітки 13-15 років. В основному це були діти, що позбулися своїх батьків, у більшості випадків убитих або викрадених німцями в Німеччину. Діти, що залишилися в зруйнованих містах і селах ставали безпритульними, приреченими на голодну смерть. Страшно і важко було залишитися на окупованій ворогом території. Дітей могли відправити до концтабору, вивезти на роботи в Німеччину, перетворивши на рабів, зробити донорами для німецьких солдатів і так далі

ОКРІМ ЦЬОГО, НІМЦІ В ТИЛІ ЗОВСІМ НЕ СОРОМИЛИСЯ, І З УСІЄЮ ЖОРСТОКІСТЮ РОЗПРАВЛЯЛИСЯ З ДІТЬМИ. "...ЧАСТО ІЗ-ЗА РОЗВАГ ГРУПА НІМЦІВ НА ВІДПОЧИНКУ ВЛАШТОВУВАЛА СОБІ РОЗРЯДКУ: КИДАЛИ ШМАТОК ХЛІБА, ДІТИ БІГЛИ ДО НЬОГО, А УСЛІД НИМ АВТОМАТНІ ЧЕРГИ. СКІЛЬКИ ДІТЕЙ ЗАГИНУЛО ІЗ-ЗА ТАКИХ ЗАБАВ НІМЦІВ ПО ВСІЙ КРАЇНІ! ОПУХЛІ ВІД ГОЛОДУ ДІТИ МОГЛИ ЩОСЬ УЗЯТИ, НЕ РОЗУМІЮЧИ, ЇСТІВНЕ У НІМЦЯ, І ТУТ ЖЕ ЧЕРГА З АВТОМАТА. І НАЇЛАСЯ ДИТИНА НАВІК!"

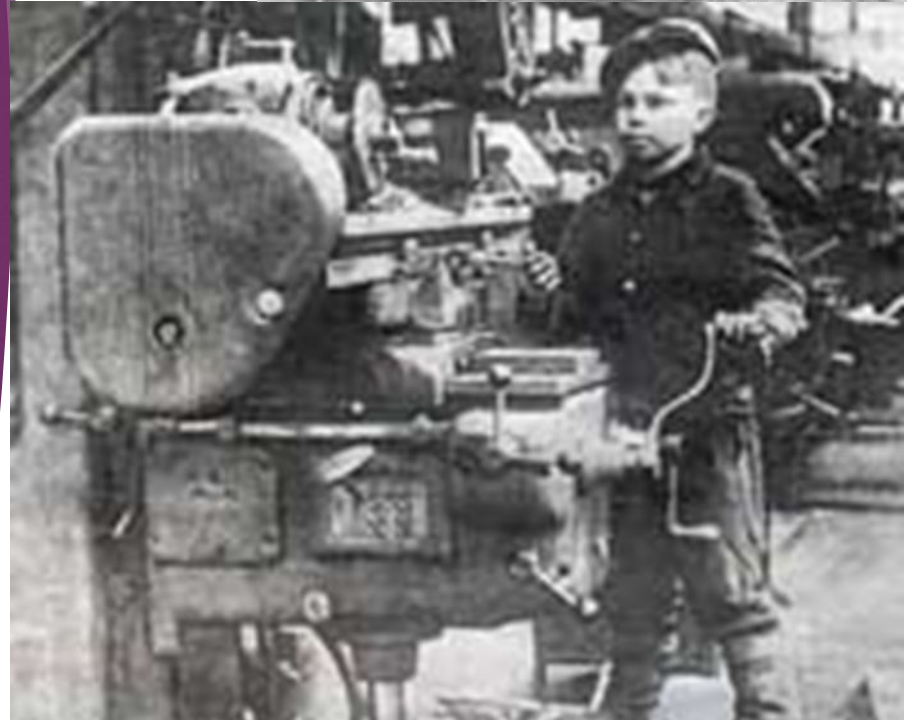

ТОМУ, ЧАСТИНИ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ, ЩО ПРОХОДЯТЬ ПО ЦИХ МІСЦЯХ, ЧУЙНО ВІДНОСИЛИСЯ ДО ТАКИХ ДІТЕЙ І ЧАСТО ЗАБИРАЛИ ЇХ З СОБОЮ. СИНИ ПОЛКІВ-ДІТИ ВІЙСЬКОВИХ РОКІВ ВОЮВАЛИ ПРОТИ НІМЕЦЬКИХ ОКУПАНТІВ НАРІВНІ З ДОРОСЛИМИ. МАРШАЛ БАГРАМЯН ЗГАДУВАВ, ЩО СМІЛИВІСТЬ, ВІДВАГА ПІДЛІТКІВ, ЇХ ВІНАХІДЛИВІСТЬ У ВИКОНАННІ ЗАВДАНЬ ВРАЖАЛИ НАВІТЬ СТАРИХ І ДОСВІДЧЕНИХ СОЛДАТІВ.

Федя Самодурів. Федя 14 років, він вихованець мотострілкової частини, якою командує гвардії капітан А. Чернавин. Підібраний був Федя на своїй батьківщині, в зруйнованому селі Воронежської області. Разом з частиною брав участь у боях за Тернопіль, з кулеметним розрахунком викидає німців з міста. Коли майже увесь розрахунок загинув, підліток разом з вцілілим бійцем взявся за кулемет, довго і наполегливо відстрілюючись, затримав ворога. Федя був нагороджений медаллю «За відвагу».

Петя Зуб. Не менш важку спеціальність обрав собі Петя Зуб. Він давно вирішив стати розвідником. Батьки його убиті, і він знає, як можна розрахуватися з проклятим німцем. Разом з досвідченими розвідниками добирається до ворога, повідомляє по радіо його місцезнаходження, і артилерія по їх указці дає вогонь, крушивши фашистів".

Дівчатка теж активно брали участь в підпільній і партизанській боротьбі на окупованій території. П'ятнадцятирічна Зіна Портнова приїхала з Ленінграда до родичів в 1941 р. на літні канікули в село Зуй Вітебської області. Під час війни стала активним учасником Обольської антифашистської підпільної молодіжної організації «Юні месники». Працюючи в їдальні курсів перепідготовки німецьких офіцерів, за вказівкою підпілля отруїла їжу. Брала участь в інших диверсіях, поширювала листівки серед населення, за завданням партизанського загону вела розвідку.

Відеохеса Нанорана

У грудні 1943 р., повертаючись із завдання, вона була заарештована в селі Мостище і пізнана зрадником. На одному з допитів, схопивши із столу пістолет слідчого, застрелила його і ще двох гітлерівців, намагалася бігти, але була схоплена, по-звірячому замучена і 13 січня 1944 р. розстріляна у в'язниці м. Полоцька.

А шістнадцятирічна школярка Оля Демеш зі своєю молодшою сестрою Лидой на станції Орша у Білорусії за завданням командира партизанської бригади С. Жулина висаджували в повітря за допомогою магнітних мін цистерни з паливом. Звичайно, дівчатка залучали до себе куди менше уваги німецької охорони і поліцаїв, чим хлопчики-підлітки або дорослі чоловіки. Але ж дівчаткам якраз в ляльки було грати, а вони билися з солдатами вермахту!

З перших днів війни у дітей було величезне бажання хоч чим-небудь допомогти фронту. У тилі діти щосили допомагали дорослим в усіх справах: брали участь в протиповітряній обороні-чергували на дахах будинків під час ворожих нальотів, будували оборонні укріплення, збирали чорний і кольоровий металобрухт, лікарські рослини, брали участь у зборі речей для Червоної Армії, працювали на недільниках.

У віках залишиться великий подвиг народу, який зупинив чорну примару фашизму. І кожна людина на Землі має сказати «ні» війні. Бо великий подвиг дістається великою кров'ю...

